

"วศ. ประสานมิตร รุ่น 10 สังสรรค์"

วันเสาร์ที่ 23 กันยายน 2538 เวลา 18.00 น. ณ โรงแรมโกลเด้นดราگون

เสาร์ี่สิบสามกันษา...คราแดดร้อน
เชิญขึ้นห่ม พบปะ สมานฉันท์
ประสานมิตร รุ่นสิบ ทิพย์ลาวัลย์
พร้อมใจกัน เตรียมงาน การชุมนุม

สิบแปด น. ห้องทองสี่ช (บี) สั้นทก...โผน
โรงแรมโกลเด้นดราگونคล้ายรั้นร่วม
มิเลคโทนร่วมประเลงเพลงรักกรม
เฉพาะกลุ่มเฉพาะกิจ โปรดติดตาม

โปรดทำตัวให้ว่าง...อย่างทีชอล
ทุกคนรอดด้วยใจรักก็อยากก็ถาม
สังสรรค์ และบันเทิง รื่นเริงงาม
แลกเปลี่ยนความปรารภนาดีไมตรีเอษ

"พม" นับเก้าถึงเก้าคนศึกษา "อภัย" ศาสนา - สมจินตนา "เอกสม"

นายสุขวิช ไม้ศุภผล มาศึกษาธิการ แผนกหลังการประถมศึกษาว่า
 ครม. มีมติแต่งตั้งข้าราชการระดับ 10 ตามที่กระทรวงศึกษาธิการเสนอมา คือ ดร.พม
 พงษ์ใหญ่ย์ อธิบดีกรมการศาสนา เป็นอธิบดีกรมสามัญศึกษา นายถวัลย์ ทองมี ผู้
 ดำรงราชการกระทรวงศึกษาธิการ เป็นอธิบดีกรมการศาสนา คุณหญิงสมจินตนา กัณฑ์ศรีวงศ์
 ผู้ตรวจราชการกระทรวงศึกษาธิการ เป็นเลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการศึกษาเอกชน นาง
 สาลีศรี สุวรรณสถิตย์ เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการครู เป็นรองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
 นายโกวิท ประวาลพฤษย์ ผู้ตรวจราชการกระทรวงศึกษาธิการ เป็นเลขาธิการคณะกรรมการ
 ข้าราชการครู นายวิฑูรย์ วัฒนรัตน์ ผู้ตรวจราชการกระทรวงศึกษาธิการ เป็นเลขาธิการสภา
 สถาบันราชภัฏ นายสุวิทย์ วิสุทธิสิน ผู้ตรวจราชการกระทรวงศึกษาธิการ และนายกรมด
 ฑ์ประเสริฐ ผู้ตรวจราชการกระทรวงศึกษาธิการ เป็นรองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

ส่วนตำแหน่งผู้ตรวจราชการกระทรวงศึกษาธิการ มีข้าราชการระดับ 9 ได้ขึ้นระดับ
 10 เป็นผู้ตรวจราชการ ดังนี้ นายเจริญ กานวณ รองเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษา
 เอกชน นายชาติวัธ เมงมาก รองเลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการศึกษาเอกชน นายชื่น แก้วยศ
 ของอินตียรรณกิจศึกษา นายทองอยู่ แก้วไวยงษ์ รองเลขาธิการสภาสถาบันราชภัฏ
 นายบำรุง พวงดีดา รองเลขาธิการคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ นางพรหมนิภา
 สัมประยอม รองอธิบดีกรมการศึกษานอกโรงเรียน ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 28 นี้ เป็นต้นไป

ดร.พม
 คุณหญิงสมจินตนา
 นายถวัลย์

ก.ท. ๒๕๑๖. ๒๓๖๕๕. ๒๐ ก.ย. ๕๔

ความคิดคำนึง

“...ธรรมชาติได้สร้างวิถีคิดมาให้เรามากมายเหตุ
ไหนเราจึงจะไปคิดในทางที่เป็นโทษแก่ตัวเรา ทำไมเราไม่
หาวิถีคิดในทางที่จะให้เราสบายใจ ให้มีความสุขชื่น... ให้
เป็นเรื่องตลกขบขันไปเสียให้หมด เราก็จะมีความสุขอย่าง
แท้จริง....”

(กำลังใจ หลวงวิจิตรวาทการ)

เพื่อนประสานมิตรรุ่น 10 ที่รักยิ่ง

พวกเราจบจากประสานมิตรกันตั้งแต่มีนาคม 2507 ถ้านับถึงปัจจุบันก็ 27 ปีแล้ว นับว่านานพอๆ จะไม่นานไปกว่าใครในเมื่อส่วนใหญ่อายุก็ชั้นเลข 5 กับหกแล้ว ที่ชั้นเลข 6 ไปก็หลายคนที่ยังคงเลข 4 อยู่ได้คือพวกคุณน้องที่ข้ามมาเรียนกับรุ่นพี่ หรือไม่กี่เบลอสแจ๊งก็เกิดผิดไป แม้ว่าเวลาจะล่วงเลยมานานเพียงใดก็ตาม ความรู้สึกของผมและเชื่อว่าเพื่อนทุกคนก็เช่นกัน ยังคงจำภาพสมัยที่เราเรียนร่วมกันได้อย่างแจ่มชัด ผมไปเรียนที่ต่างประเทศเสีย 5 ปีเศษ จำได้ว่ากลับมาได้ไม่นานได้ไปชมงานที่เชียงใหม่ ได้พบคุณวิธนาที่นั่น เราต่างตั้งใจ นิ่งคุยเรื่องความหลังกันอยู่ได้ตั้งครึ่งคอนกิน

ช่วยหน้าที่การงาน ผมต้องเดินทางอยู่เสมอ ชั้นเหนือ ล่องใต้ ไปตะวันตก ออกอีสาน ผมมีโอกาสได้พบเพื่อนเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ได้รื้อฟื้นความหลังกับหลายคน ทำให้รู้ตัวว่าความหลังที่ไม่น่าลืมบางอย่างก็หลงลืมไปแล้วอย่างน่าเสียดาย ต้องรับสารภาพว่าเคยไปพบเพื่อนบางคน ต่างคนต่างจำกันไม่ได้ ต้องทบทวนความหลังกันอยู่นานจึงจะถึงบางอ้อคงเป็นเพราะเธอสวยหญิงยิ่งกว่าเดิมมากจนอยากจะย้ายไปอยู่ต่างจังหวัดด้วย

ผมมีความสุขเมื่อได้พบเพื่อน แม้ว่าเพื่อนบางคนนั้นสมัยเรียนเราไม่เคยคุยกันเลย ตอนนั้นถ้าพบกันเรากลับคุยกันได้เป็นอย่างดีซะยิ่งกว่าเก่า บางคนเมื่อก่อนเคยแถมมองเขาเคียววันเราก็มองเขาโตโดยไม่ต้องแถม เพื่อนคนหนึ่งพูดว่า "นี่ผม ถ้าเมื่อก่อนเขอกลับอย่างนี้ ป่านนี้เราคง..."

เมื่อกล่าวถึงความหลัง ก็คงจะไปวันหน้าไม่ได้ เพื่อนบางคนได้จากเราไป ไม่มีวันกลับ บางคนจากไปนานแล้ว บางคนก็ห่างจาก ที่เตรียมตัวจะจากก็ยังมีแต่ไม่รู้ คุณธานี พลอาจ ก็ห่างจากเราไปเมื่อเร็ววันนี้เอง ไปสู่ที่ซบเซาเถิดนะเพื่อน ชีวิตเราก็คงเห็น พบกันก็ตั้งใจ จากไปก็คิดถึง เจ็บไขกัก็เป็นห่วง ได้ยินได้ตี ว่ารวบเป็นแหรษฐักัดใจด้วย

ผมอยากเห็นเพื่อนมาพบกันบ่อยๆ มากากๆ แต่ก็เข้าใจข้อจำกัดของแต่ละคนที่อยู่
 บางคนก็อยู่ไกล บางคนก็คิดธุระสำคัญ บางคนไม่ได้รับข่าวสารสิน บางคนเกรงจำเพื่อนไม่ได้
 บางคนเกรงเพื่อนจำไม่ได้ แต่ที่พอหรือแม่ของลูกไม่ไห้มาคงไม่มี เราได้จัดงานสังสรรค์
 กันมา 3 ครั้งแล้ว ครังนี้เป็นครั้งที่ 4 ปีต่อไปก็จะเป็นครั้งที่ 5 6 7
 หลายคนก็มาทุกครั้ง บางคนมาไปบ้างครั้ง แต่จำนวนเพื่อนที่มานั้นเพิ่มขึ้นทุกปี ผมภูมิใจ
 ที่ได้มีส่วนร่วมให้เพื่อนมาพบกัน ทั้งนี้ก็ด้วยความร่วมมือและเสียสละของเพื่อนอีกหลายคน
 เราช่วยกันคนละไม้คนละมือมาโดยตลอด ในครั้งนี้ คุณทองใบและคุณหญิงช่วยรับเป็นพอ
 งานแต่งงานอย่างเต็มที่ รวมทั้งรับผิดชอบค่าใช้จ่ายทั้งหมดด้วย คุณอาลักษณ์ อนุมาศ
 สนับสนุนเป็นทุนเงินสดปัจจุบัน 15,000 บาท และคุณหญิง แสงวิมล ถูกกำหนดให้รับ
 ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับคนตรี ผมในฐานะประธานรุ่นที่ท่านยังไม่ยอมให้ออก ขอขอบคุณทุกท่าน
 มา ณ ที่นี้ด้วย และหวังว่าท่านคงสนับสนุนในคราวต่อไปอีก

อยากจะบอกเพื่อนๆว่า ขณะนี้เรามีกองทุนของรุ่นอยู่ประมาณ 50,000 บาท ผ่าก
 ไว้เป็นบัญชีประจำชื่อ "ประธานมิตรรุ่น 10" ที่ธนาคารกรุงไทยสาขาศรียาน อยากฝาก
 ให้เพื่อนๆแนะนำว่าเราสมควรทำอย่างไรต่อไปดี จะเพิ่ม หรือใช้อย่างไร

รักและคิดถึงเพื่อนทุกคน
 ทอม พงษ์ใหญ่
 ประธานรุ่น
 วันที่ 26 ต.ค. 2534

ความเป็นมาของการชุมนุมสังสรรค์ ประสาหมิตรรุ่น 10
(รุ่นปีการศึกษา 2505 - 2506)

ในปี พ.ศ. 2527 หลังจากจบการศึกษาก็มาแล้วถึง 20 ปี โดยไม่มีการพบปะสังสรรค์รุ่นกันเลย คุณณรงค์ รัทเศษ, คุณประวิทย์ (เขี้ยวทรัพย์) พงษ์พิบูล, คุณชวรินทร์ รัชกุล ได้มาอบรมผู้บริหารที่กรุงเทพ ได้พบกับคุณทองใบ (แสตลับ) อธิษาทพงศ์ ซึ่ง เป็นอาจารย์สอนอยู่ที่โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เพื่อนๆทั้งสามคนปรารถกันว่าอยากจะรวมรุ่นเพื่อพบปะกันบ้าง จึงได้ช่วยกันนัดหมายเพื่อนๆในกรุงเทพ และเพื่อนต่างจังหวัดเท่าที่จะติดต่อได้ว่าทำงานอยู่ที่ใด โดยได้รับการช่วยเหลือเป็นอย่างดีจาก คุณรัชสิทธิ์ ภาภิรมย์-ขวัญ (รุ่น 12) บรรณาธิการหนังสือพิมพ์เคมิเรอร์ ในสมัยนั้น ช่วยประสานงานนัดหมายให้ โดยพบกันที่ภัตตาคารพงทลี อนุเสาวรีย์ชัยสมรภูมิ การพบกันครั้งนั้น ประมาณปลายปี 2527 จำนวนไม่ได้แน่นอน มีเพื่อนมาทั้งหมด 14 คน ซึ่งอยากจะจารึกนามไว้ทั้งหมด ในฐานะผู้ก่อการริเริ่มพบปะสังสรรค์กันของประสาหมิตร รุ่น 10 เป็นครั้งแรกอย่างไม่เป็นทางการ ดังรายชื่อต่อไปนี้

1. คร. ทम्म พงษ์ไพฑูย์ รองเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (ตำแหน่งขณะนั้น)
2. คุณณรงค์ รัทเศษ อาจารย์ใหญ่โรงเรียนมรรหารแจ่มใส อ.คอน-เจดีย์ จ. สุพรรณบุรี (ตำแหน่งขณะนั้น)
3. คุณประวิทย์ (เขี้ยวทรัพย์) พงษ์พิบูล ผู้อำนวยการโรงเรียนเทศบาลนิตน จ. พิจิตร (ตำแหน่งขณะนั้น)
4. คุณชวรินทร์ รัชกุล อาจารย์ใหญ่โรงเรียนคูเมืองวิทยาคม อ. คูเมือง จ. บุรีรัมย์ (ตำแหน่งขณะนั้น)

5. คร. ชีวาลัย สุรัสวดี ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ วิทยาลัย
เทคนิคกรุงเทพ (ตำแหน่งขณะนั้น)

- 6. คุณทองใบ (แสงสลับ) อภิชาติพงศ์ โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา
- 7. คุณหญิง (วงษ์สวรรค์) อภิชาติพงศ์ คณะศึกษาศาสตร์ มศว. พณิชยศึกษา
- 8. คุณณมส (อุทิศมางกูร) เกตุมา คณะศึกษาศาสตร์ มศว. พณิชยศึกษา
- 9. คุณระวีวรรณ (เจริญนาม) พันธุ์พานิช คณะศึกษาศาสตร์ มศว. พณิชยศึกษา
- 10. คุณสุรางค์ (สุวรรณณี) โอษฐ์พิทักษ์ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ โรงเรียนมัธยมศึกษา

(ตำแหน่งขณะนั้น)

- 11. คุณประภิต นนิจฉาย บริษัทไทยอินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด (ขณะนี้เสียชีวิตแล้ว)
- 12. คุณนิหรา สมสวัสดิ์ โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย ต.โนนเมือง อ.เมือง จ.ขอนแก่น (ตำแหน่งขณะนั้น)
- 13. คุณรังสรรค์ ทิมพิชญ์พงศ์ กรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ
- 14. คร. พิณ น้อยแสงศรี คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

การพบกันวันนั้น บรรยากาศอบอุ่นที่สุด เพราะจากกันมาถึง 20 ปี จึงตามทุกข์สุข
พูดคุยกันอย่างสนุกสนาน และหลังจากพบกันวันนั้น คุณทองใบ ได้ทำทำเนียบรุ่นเพื่อนทั้ง 14 คน
จัดพิมพ์โรเนียวแจกไปยังทุกคน โดยในทำเนียบเพื่อนรุ่นครั้งแรกรวบรวมได้มาอีก 3 คน
รวมเป็น 17 คนเท่านั้น จากเพื่อนประมาณมิตรทั้งหมด 165 คน (ชาย 109 คน หญิง 76 คน)
เพื่อนอีก 3 คน ที่รวบรวมเป็นทำเนียบรุ่นได้แก่

- คุณคารา (ศรีอุบล) ทิปะปาล กรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ
- คุณไพโรจน์ ทองเพ็ญ บริษัทปรานีภัณฑ์
- คุณลำเจียก (เทราฐสงฆ์) ทองเพ็ญ โรงเรียนศรีอยุธยา

หลังจากนั้นอีกเกือบ 3 ปี การชุมนุมรุ่นประสานมิตรรุ่น 10 อย่างเป็นทางการ ครั้งที่ 1 มีขึ้นในประมาณเดือนตุลาคม 2530 ดร.ทอม พงษ์ไพบูลย์ ได้ชักชวนรวบรวมได้ประมาณ 40 คน รวมทั้งพี่ชายพี่สาว นงเยาว์ นายกองกิจการนิสิต ของพวกเราด้วย มาพบกันที่ภัตตาคารพูนสิน ถนนวิสุทธิกษัตริย์ (ข้างวัดศรีทศเทพ) เพื่อเลี้ยงฉลองแสดงความยินดีให้กับ ดร.สุวัฏ ศิลปอนันต์ เพื่อนร่วมรุ่นที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเป็นเลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการครู (กค.) นับเป็นการพบปะสังสรรค์กันเป็นครั้งที่ 2 ในครั้งนี้ได้มีการเลือกประธานรุ่นขึ้นเป็นครั้งแรก ประธานรุ่นคนแรกของเรา ได้แก่ ดร.สุวัฏ ศิลปอนันต์ คนเก่งประจำรุ่นของเรานั้นเอง เพื่อนๆได้เสนอให้มีการจัดงานสังสรรค์กันทุกปี แต่เนื่องจาก ดร.สุวัฏ มีภาระกิจมาก ในปี พ.ศ. 2531 จึงไม่ได้มีการนัดชุมนุมรุ่นแต่ประการใด

คุณทองใบ ไค้ม พงษ์ไพบูลย์ ในงานฉลองมงคลสมรสบุตรชายของคุณหญิงพรพรรณ รื่นศิริ ผู้อำนวยการโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา จึงได้คุยกันถึงการนัดพบปะสังสรรค์กันขึ้น ดร.สุวัฏ และคณะกรรมการ จึงได้จัดงานขึ้นที่โรงแรมเวียงทิพย์ บางลำภู ในเดือนตุลาคม 2532 นับเป็นการชุมนุมรุ่นครั้งที่ 2 โดยมีดร.สมสุข ชีรพิจิตร ช่วยเป็นแม่จัดงานด้วยความเข้มแข็ง รวบรวมเงินบริจาคจากการเลี้ยง เมื่อหักค่าใช้จ่ายแล้วได้นำฝากธนาคาร เป็นเงินกองทุนของรุ่นประมาณสามหมื่นบาท โดยฝากไว้กับธนาคารกรุงไทยสาขาศรียาน ชื่อบัญชีประสานมิตรรุ่น 10 ซึ่ง ดร.สมสุข ได้แจ้งให้เพื่อนๆทราบกับทุกคนแล้ว แต่ยังไม่ได้ตั้งวัตถุประสงค์ไว้แน่นอน ในการสังสรรค์ครั้งนี้ เพื่อนๆได้เลือก ดร.ทอม พงษ์ไพบูลย์ เป็นประธานรุ่น โดยได้รับมอบหมายให้จัดงานสังสรรค์ ในปีต่อไป

ในเดือนตุลาคม 2533 การสังสรรค์ครั้งที่ 3 ได้ติดตามมา โดย ดร.ทอม พงษ์ไพบูลย์ ได้ชักชวนสังสรรค์ที่โรงเรียนปากเกร็ด จ.นนทบุรี ซึ่งคุณณรงค์ รักเดช เป็นผู้อำนวยการโรงเรียน และเป็นผู้ประสานงานจัดดำเนินการสังสรรค์อย่างดีเยี่ยม ด้วยอาหารอร่อย ล่องเรือไปในลำน้ำ

เจ้าพระยา รับประทานอาหารเคล้าเสียงเพลง(จากเพื่อนๆ) มีความประทับใจมาก
จึงได้เงินบริจาคเข้ากองทุนกันอีก ตามกำลังศรัทธา กำลังทรัพย์ เหมือนปีที่ผ่านๆมา เมื่อ
หักค่าใช้จ่ายแล้ว ได้ทราบว่า มีเงินกองทุนรวมกับปีที่แล้วเป็นเงินประมาณห้าหมื่นบาทเศษ
และในปีนี้ได้ขอทุนการศึกษาให้เด็กนักเรียน 3 ทุนๆละ 3,500 บาท เป็นเงิน 10,500
บาท โดย ดร.พนม พงษ์ไพบูลย์ ประธานรุ่น เป็นผู้มอบให้ แม้สมาชิกจะไม่มากนักประ-
มาณ 30 คนเศษ แต่การจัดทำทำเนียบ รวบรวมกันได้ประมาณ 90 คน

การนัดสังสรรค์ครั้งนี้ เพื่อนๆทุกคนลงความเห็นเป็นเอกฉันท์ว่าเห็นสมควรเลือก
ประธานรุ่นเป็นการถาวร แทนที่จะมาเลือกกันทุกปี ดังนั้นเราจึงได้ประธานประธานมิตร
รุ่น 10 คือ ดร.พนม พงษ์ไพบูลย์ เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ซึ่ง
ดร.พนม ยินดีรับด้วยความเต็มใจ (ไม่ใช่รับเพราะชักไม่ได้) จึงต้องขอมุขแทนเพื่อนๆ
ทุกคน ไว้ในพื้นด้วย

เพื่อเป็นการแบ่งเบาภาระของประธานรุ่น ที่ประชุมขอให้มีการเลือกประธานจัด
งานสังสรรค์ ขึ้นอีกตำแหน่งหนึ่ง ทำหน้าที่ประสานงานกับประธานรุ่นในการนัดสังสรรค์กัน
โดยให้หมุนเวียนกันไปทุกปี ที่ประชุมลงมติเลือก คุณทองใบ (+ นฤทัย) และมอบหมายให้
จัดการสังสรรค์ครั้งที่ 4 ในเดือนตุลาคม 2534 ส่วนวัน เวลา สถานที่ แล้วแต่คณะกรรมการ
จะตกลงกัน

ความประทับใจจากการจัดงานชุมนุมรุ่นครั้งที่ 3 ของ ดร.พนม และคุณณรงค์ มีมาก
แต่เวลาค่อนข้างจำกัด ยังสนุกกันไม่เลิก เรือก็กลับเข้าฝั่งเทียบท่าเสียแล้ว ดร.พนม จึง
คำริว่า การสังสรรค์ ครั้งต่อไป ควรหาสถานที่ไม่ต้องเร่งรัดเวลา บรรยากาศสงบสวย
งามตามสมควร และไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายเรื่องสถานที่ การจัดที่โรงแรมอาจจะสะดวกดี
แต่ไม่มีบรรยากาศของเพื่อนฝูง หรือการจัดที่ประธานมิตร อาจจะลึกถึงบรรยากาศเก่าๆได้

แต่บรรยากาศอาจจะเป็นวิชาการเกินไป ประธานรุ่นขอเลือกโรงเรียนอนุบาลทองผด้อย ซึ่งบรรยากาศเอะๆๆ (ก็ 2 - 6 ชม เท่านั้นเอง) จะได้รับรู้กว่ายังเป็นเด็กๆกันอยู่ (เอาอายุฝากธนาคารไว้) เพราะได้เห็นบรรยากาศจากการจัดงานใหม่โรงเรียน รวมทั้งเพื่อนหลายคนที่มาในงานใหม่ที่โรงเรียนได้จัดขึ้น โดยเฉพาะ ร.อ. อาดิษฐ์ อนุบาล ๗ ตอนเซอร์รายใหญ่ของรุ่น, คุณอุยยัง แสงวิรุณ เพื่อนคนนี้ นอกจากจะเป็นสปอนเซอร์รายใหญ่ของรุ่นด้วยแล้ว ยังมีความห่วงใยเพื่อนทุกคน และเป็นตัวแทนรุ่น นำพาหวัง-หริศไปงานศพ คุณธานี พลลาจ ซึ่งเสียชีวิตเพราะอุบัติเหตุที่จังหวัดเพชรบูรณ์เมื่อเร็ววันนี้ อีกด้วย (มีหน้าสมควร เป็นประธานจัดงานอย่างยิ่ง) และหลายๆคนเห็นก็ด้วย ในฐานะประธานจัดงาน แม้จะยินดีต้อนรับเพื่อนๆ แต่กลัวเพื่อนจะไม่ถูกใจในบรรยากาศ ประธานจึงนึกมาकुสสถานที่ และสังสรรค์กลุ่มย่อยเฉพาะคณะกรรมการ 10 กว่าคน เมื่อ 15 กันยายน 2534 และเต็มใจให้จัดที่โรงเรียนอนุบาลทองผด้อย เพราะเลี้ยงดูเสร็จ ปล่อยให้ไปเลย

ในฐานะประธานจัดงาน จึงยินดีให้ใช้สถานที่ เพราะเหตุผลดังนี้

1. เมื่อประธานรุ่น และเพื่อนให้เกียรติเลือกสถานที่ ก็ยินดีรับใช้ด้วยความเต็มใจ
2. สะดวกกับเพื่อนๆต่างจังหวัด สามารถพักได้ที่โรงเรียน
3. ประหยัดรายจ่ายในการจัดงาน

ด้วยความซาบซึ้งในเจตนารมณ์ของเพื่อนๆที่จัดตั้งกองทุนของรุ่นขึ้น และเงินส่วนหนึ่งให้เป็นทุนการศึกษาแก่รุ่นน้องประชาสมัคร ค่าใช้จ่ายในการจัดเลี้ยงทุกอย่าง จึงขอเป็นผู้นับถือขอทั้งหมด เพื่อเงินกองทุนจะได้คงไว้ และเพิ่มพูนขึ้นจากการบริจาคของเพื่อนๆ ความกำลังศรัทธา และกำลังทรัพย์ของแต่ละคน และอยากให้เพื่อนได้วางวัตถุประสงค์การใช้เงินให้กว้างกว่านี้ เช่น ช่วยเหลือเพื่อนที่ประสบเคราะห์กรรม เป็นต้น

การสังสรรค์ในป็นนี้จะเกิดขึ้นไม่ได้ ถ้าไม่ได้รับความร่วมมือจากเพื่อนๆที่กรุณาตอบรับ

มาจำนวนมาก รวมสมาชิกแล้วมาร่วมงานถึง 70 คน (จากจดหมายเชิญ 90 ฉบับ) ซึ่ง
นับว่าเป็นเรื่องน่ายินดี หวังว่าประชาชนจัดงานนี้ต่อไปคงจะรวบรวมสมาชิกได้มากกว่านี้
เพราะยังขาดเพื่อนอยู่อีกถึง 100 คนเศษ

ขออนุญาตขอบคุณแทนเพื่อน ท่อเพื่อนซึ่งช่วยเหลือการจัดงานในปีนี้ คือ

ร.อ. อาดิกันต์	อนุมาศ	บริจาคเงินทุนแก่นิสิตเป็นเงิน 15,000 บาท
คุณบุญยัง	แสงวิรุณ	จัดวงดนตรีพร้อมนักร้อง (และจะบริจาค เงินสมทบกองทุนของรุ่นอีก)
ทว. สมสุข	ธีรพิจิตร	รับหน้าที่เชิญท่านอาจารย์มาร่วมงาน
ท.อ. รังสรรค์	สิงห์เขียวพงษ์	ที่ส่งข่าวโดยบอกต่อเพื่อนๆ ไปอีกหลายคน

คุณณมธ (อุทกมางกูร) เกศบุมา, คุณไพฑูริย์ (คำจันทร์) เสนะเกตุ ที่อาสา
จะมาแค้นเพื่อช่วยเหลือดูแลความเรียบร้อยของงาน

ที่อุยหัน ฉลวยศรี, คุณสนอง ไกรเนตร, ทว. ชัชวาลย์ สุรัสวดี ที่จดหมาย
และโทรศัพท์มาให้ข้อคิด และให้กำลังใจ

ประชาชนรุ่น ทว. ทม พงษ์ไพฑูริย์ และอาจารย์นงนวล(สะโກຸ່ນ) คอยให้
ความช่วยเหลือ และประสานงานด้วยความน่ารัก - จริ่งใจ (ขนาดเปิดแผนเสียงเพลง
สถานีให้ฟังทางโทรศัพท์ เหมาะสมที่เป็นประชาชนและสะโກຸ່ນของพวกเราจริงๆ) และรวม
รวมเพลงของสถานีให้ทั้งหมด

สุดท้ายนี้ ขออาราธนาคุณพระศรีวิรัตนตรัย และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายในสากลโลก
จงดลบันดาลและคุ้มครองให้เพื่อนๆ ทุกคนและครอบครัว มีสุขภาพแข็งแรง สมบูรณ์ มีความ
สุข ความเจริญ ทรานานานเทนานาน

ด้วยความรัก และจริ่งใจ
ทองใบ - ทดภัย อติชาติพงศ์
ประธานจัดงาน 26 ต.ค. 34

เพลงประสานมิตร

วิทยาลัยไหนชื่อลือลั่น
สถานีรถไฟหนองสามสี
เพราะภูมิธรรมเจื่องงำนำหน้า
สถานีเราเสริมเราใหม่

มิตร เอย....
เคยขึ้นชื่อลือไกล
มิตร เอย....
เรียนเด่นเป็นคารา

คำร้อง : ศรีสวัสดิ์ พิจิตรวรการ

วิทยาลัยนี้ประสานมิตร เรา
ก็สถานีเกาะของเรานะซี
เขาจึงพากันว่าประสานมิตรดี
ศักดิ์และศรีเป็นที่รับรองทั่วไป

ประสานมิตร เคยยิ่งใหญ่
ฝากเกียรติไว้ในสนามกีฬา
ประสานมิตร เคยเก่งกล้า
เหนือดอยฟ้าวิทยาลัยไทย

ทำนอง : เชื้อ สุนทรสนาน

เพลงมาร์ชเทาแดง

สีเทาแดงเกรียงไกรเราไปยืน
แดนดินถิ่นรักจากดวงใจทั้งแรง
วิทยาลัยวิชาการศึกษา
แหล่งเรียนวิทยาเกียรติอันลือก่าจาย
เราพร้อมใจรักดี
เรารักรวมกันมา
ดุดองเทาแดงจงมาร่วมสถาน
ช่วยสร้างแดนเราเกริกก่าจรว

สถานีสนามแห่งความกล้าแกร่ง
ดุดองเทาแดงเทอดนามไม่ห่างไกล
เสริมศรัทธาขึ้นขงันคงไม่หน่าย
แมกมลอายุมิวายไปครึ่งตรา
หมายมั่นรักศักดิ์สิทธิ์ว่า
ด้วยศรัทธาที่มรรเจิดเลิศศักดิ์
เพื่อสมานรักกันเข่นพี่น้องที่
พร้อมใจพลีเทอดขวัญวันตรา

เพลงมิตรประสาน

ประสานมิตรมิตรประสานสายธารดวงใจ
 ธาร เทนคองแรงในฤดีเป็นวาริชโสมชีวัน
 บระตาเมมิตรมิตรประสานสมานไมตรี
 ความทรงจำนำความเตือนใจยามเราไกลอาลัยนานา
 โอ้เคยอยู่เคยเรียน
 วันรวมขสมณูใจเต็มที่
 ประสานมิตรมิตรประสานวิมานเคยเนา
 แคนเทาคองสมแรงไมตรียังคงมีเก็บดวงชีวา

กลมเกลียวในใจเฝ้ารักทุกทีตรงกัน
 จิตผูกพันในสถาบันเสอคา
 กลมเกลียวที่ห้องห้องห้องเฝ้ายามเฝ้า
 แผลงสีกษามิตรจิตดวงหนาเรา
 หากเพียรเข้าเรียนเวียนถิ่นนี้
 จกจำไค้คักทลิวทิวสนเจนนตา
 ดวงใจเราเงาแดงมิตรรักศิษย์นิเวศนิเวศ
 ทรายจนทาและคินกลมหนาไมคลาย

เพลงอาแล้ว ๖ค.

จัวร์่างไกลวิทยาลัยวิชาการศึกษา
 โอ้อาแล้ว ๖ค. ที่ขอสลักถ้าย
 ยันพระคุณวิทยาลัยรังทรงวงในช้านี้
 ใต้อมีปริญญาวิชามาคั่งมัน
 จากแกวยังจอยจิตหวงมวมิตร เคยเรียนรวมแหล่ง หวงควยแรงใจรักก็มาแต่
 จะครวญหาอาลัยในเพื่อน
 ลลาขอลาวิทยาลัยพร้อมญาติรักก็ศิรั
 เกียรติคุณอาจารย์วิชากรคั่งมัน

พี่อุองข้าาถึงล้มไกลคายังเฝ้าหาอาลัย
 อยูไกลแต่ไหนใจผูกพัน
 สุกที่สรรรอยวจีทนเทอคช้เทียมกัน
 หัวใจซาบมันเมษา
 ไปไกลหนา
 ไม่ล้มเลื่อนเพื่อน ๖ค. หัวกัน
 ข้าพร้อมที่รักษาความคิงคังศักดิ์ศรีชีวัน
 ยิงทรงช้านันจนตาย

เพลง ๖๓. สัมพันธ์

เราชาว ๖๓. รวบรวมใจวิทยาลัยวิชาการศึกษา เรามีสามัคคีก็มา ยุกพันวิญญาน
อร่ามเดียวกัน เรามีสามัคคีก็มายุกพันวิญญาน เหมือนชีวาเดียวกัน
ช. วันนีวันทีวางกิ่ง ขอเพลินดวงจิตรวมมวลมิตรสักวัน

ญ. ร่ำวงประสงคเริ่งกัน สามัคคีมันเรายุกพันดวงใจ

หมุ ช. ถึงเรียนเราก็เรียน

หมุ ญ. และเพียรกันทั่วไป

หมุ ช. ถึงร่ำเราร่ำได้

หมุ ญ. อยางใจโลใจเริ่งร่า

(สรอย)

ญ. เราชาว ๖๓. รักใคร่

ช. แคนใดก็ร้วเดียวกัน

ทกคนใดกล่อกตั้งกอไม่ยุกพัน

ร้วแคนเรานั่นคือรวมกันเป็นคร

หมุ ญ. บองเราภูมิหทัย

หมุ ช. สมใจบองเชิคุช

หมุ ญ. หนทางนำไปสู่

หมุ ช. เกียรติของครอ์เมีค่า

(สรอย)

ช. เราชาว ๖๓. หัวหน้า

ญ. ทรงความประพฤติเพียมพัน

คือธรรมนำหน้าทองรักยาอนันต์

คือธรรมคงมีเมื่กศัญญิตี

หมุ ช. วิชาเรามั่นคง

หมุ ญ. หังทรงภณทีมี

หมุ ช. พรอมเป็นคร เ้เริ่มที

หมุ ญ. ศักดิ์ศรีคืนียมหัวหนา

(สรอย)

ญ. เราชาว ๖๓. รักชาติ

ช. ราชาเทอดเหนือชีวัน

หมุ ญ. พรอมเป็นครทุก

หมุ ช. หุ้จมีใจเยือกเย็น

หมุ ญ. คุชธรรมเรวกัดเตน

หมุ ช. เกียรติสมเป็นครภายหนา

(สรอย)

หังเทอดทนฟ้าสนตั้งชีวิตทั่วกัน

รัฐธรรมญณ์มันใจยุกพันมาเพื่อ

สามัคคีชุมนุม

พวกเราเหล่ามาชุมนุม	ต่างคุณใจรักสมัครสมาน
ล้วนมิตรจิตซื่อแนบ	สราญเรีงอยู่ทุกนุกทุกนาม
(สร้อย) อันความกลมเกลียว	กันเป็นใจเลืยหาประเสริฐศรี
ทุกสิ่งประสงค้จงใจ	จะเสีจสมได้ด้วยสามัคคี
กิจใด ร ประสงค์มี	ร่วมใจก้คิดแต่พระจอมสยาม
พร้อมพรบริบตั้งมือเดีวยาม	ยากเย็นเห็นง่ายบ่หน่ายบ่วาง (สร้อย)
ที่หนักก็จักเบาคลาย	ที่อันตรายขจัดช้ดขวาง
รักษาพระเดชบ่จาง	กตเวทิกุมพระกรุณา (สร้อย)
สามัคคีนี้แหละล้ำเลิศ	จะชรรชาติเชิดพระศาสนา
สยามรัฐจักวัฒนา	ปรากฏเกียรติมิ่งเนื่อง กระจ่ต้องแดนดิน (สร้อย)

จับมือกัน

จับมือกันไว้ให้มั่นคง	เพื่อความยืนของสามัคคี
รักกันป้องคองเหมือนน้องพี่	เพื่อความสามัคคีร่วมกัน
โกรธกันมันร้ายเบ่สิ่งเลว	เปรียบดัง เป็นเปลวร้อนไผ่นั้น
เผาใจให้มีความไหวหวั่น	จับมือยืมให้กันเป็นสิ่งดี

เปิดดวงใจ

เปิดดวงใจไว้ใจดวงงาม เข็มคุณธรรมคลายความหมกมุ่นรู้หมอง
 ลงบใจละฮอาดแจ่มสี สว่างดีไม่มีเคืองข้อง
 เห็นหน้าน้องจะเห็นแสงทอง เรื่องกระจ่าง ส่องสรวรรคี่ที่เราสรรสร้าง
 พระธรรมนำทางให้ใจเรา

จำใจลา

ลา สาก่อน	จำจรจำต้องขอลา
ลาแล้วไ้อ้แก้วตา	ถึงเวลาจำลาจากจร
จำลาจาก	จำพรากจากดวงใจ
ถึงแม้อยู่แห่งไหน	แต่หัวใจยังไม่ถึงเธอ
ขอรักกัน	ทุกวันฉันรักเธอ
จากไกลใจยังนร้ำเพื่อ	ห่างละเมอถึงเธอผู้เดียว

ขอมอบดอกไม้ในส่วน นี้เพื่อมวลประชา
 จะอยู่แห่งไหน จะไกลจะใกล้ จนสุดขอบฟ้า
 ขอมอบความหวังตั้งดอกไม้เล็ก สดใสอาบตา
 เป็นกำลังใจให้คุณ เป็นกำลังใจให้เธอ เป็นสิ่งเสนอใจ
 กวางตะวันทองแสง มีดอยแรงอัปรา เป็นเปลวไฟที่ไหม้มาน
 เป็นสายธารที่ชุ่มป่า เป็นแม่ฟ้าทานตะวัน

ขอมอบดอกไม้ในส่วน ไหว้ขอมอบอาลัยคุณ จงสมสิ่งหวัง
 ให้สมตั้งใจ ให้กลายเป็นทองหนน กวาคอไปตราบชีวิตสัก คุจกระแสดล
 เป็นกำลังใจให้คุณ เป็นกำลังใจให้เธอ เป็นสิ่งเสนอใจให้คุณ (ซ้ำ)

เพลงกำลังใจ

โบกมือลา เสียงเพลงครวญมาจำลาแล้วเพื่อน ที่ใจจะสับเลือน ผากเพลง
 คอยย้ำเตือน หวนให้

จากกันไกล แม้เพียงร่างกายแต่ใจติดไกล คุ้มใจเราซึ่งใจ ร่วมทางไม่
 ร้างไกล หมายมั่น

จนเขาไม่อาจขวาง สายธารที่เชื่อมรวมได้ ความหวังยังพร้อมพราย เก้าท่าย
 มีใหม่เสริม ชีวิตที่ผ่านพบ มีลมยังมีเพิ่ม ขอเพียงให้เหมือนเดิม กำลังใจ

อย่าอาวาร์ รักรจะไม่คลอนกลางแครงแห่งหนาย ให้รักเราละสาย กระจ่าย
 ไนของตน ผู้ทุกชนตลอดกาล

เพลงรักกันไว้เด็ก

(สร้อย) รักกันไว้เด็ก เราเกิดร่วมแดนไทย จะเกิดภาคไหนๆ ก็ไทยด้วยกัน
เชื้อสายประเพณี ไม่มีขีดชั้น เกิดใต้งวงไทยนั้น ปวงชนทุกคนคือไทย
ทองถิ่นแหลมทอง เมืองทองของแม่ เกิดดินเดียวกันแท้ เหมือนแม่
เดียวกันใช่ไหม ยามฉันมองตาคุณ อบอุ่นทวงใจ เห็นสายเลือดไทยในสายตาบอ
กสายสัมพันธ์

(สร้อย)

ทะเลแสนงามในน้ำมีปลา พืชพันธุ์ถิ่นคามคา ไร่นารวงทองใส สันทราย
มีกลิ่นก่อน บรรพชนให้ไว้ เราอกหลานไทยจงรวมใจรักษาไว้มัน

(สร้อย)

แหลมทองโสภาคย์ ขวัญบารมี ปกเกล้าชาวไทยนี้ ร่มเย็นเป็นศรีวงศ์
โคกครึกคังอาจหมื่น ดินทององค์ไซร เราพรอมพลีกาย เพื่อดินไทยและองคราชนัย

เพลงเราจะขี้มให้กัน

อยู่กับคนที่มื่อะไรตรงกัน
มองนัยตาเราคงจะรักกันที่
อมยิ้มใจที่เจอกับคนที่ดี

เราจะรวมพลังกันสร้างฝันใหม่

* และในวันนี้เราจะพร้อมใจกัน

ให้เธอและฉันเป็นอย่างนี้ มีแต่รักในหัวใจ

ลัล...ลัล...ลัล...ลัล.....

อยากจะทำอะไรก็ลองกันดู

เราจะรวมกันไปเป็นครอบครัวใหญ่

หากจะมีอะไรที่เกินกำลัง

มีอะไร เราพอจะช่วยกันได้

* * และให้วันนี้เราจะพร้อมใจกัน

ให้เธอและฉันเป็นอย่างนี้ มีแต่รักในหัวใจ

ลัล...ลัล...ลัล...ลัล.....

ฉันนั้นรู้ว่ามันก็คงจะดี

เรายินดีที่รู้จัก

รักครั้งนี้ทุกคนก็มีกำลังใจ

จะทำอะไรก็ทำให้ดี

หากเราจะขี้มเราจะขี้มให้กัน

และพรอมจะเก็บไว้ให้กัน

รักนี้เราเก็บไว้ให้กัน

ขอให้รู้ว่าเราทุกคนจริงใจ

มีอะไร เราก็แบ่งกัน

ทุกๆครั้งก็ยังมีทางเดินไป

ทุกขรยาๆ ก็กลายเป็นดี

หากเราจะขี้มเราจะขี้มให้กัน

และพรอมจะเก็บไว้ให้กัน

รักนี้เราเก็บไว้ให้กัน (* * , *)

เพลงใจประสานใจ

- ท. มองแววตาทุกคน เปี่ยมสุขสันต์ระคนสุขสันต์ ยิ้มแย้มเข้าใจกัน ตามประสา
ไมตรีนำมา
- ด. ทวงฉดัยทวง ทวงค่ายรักและแรงศรัทธา ปราบปรามในสิ่งเกี่ยวกัน
ความดีงามคงหมายไป โลกศตีสศิตมาคึกคร่า ฟ่านสิงเช่นงามตา ความมือ
โรยมามลายหายพลุัน
- ฉ. มีแต่ความเข้าใจ อุนไอรักไมตรีต่อกัน ผ่านมานั้นลิ้มมันลบไป
* ร้องเถิดร้องเพลงกัน ประสาธรอยเราในใจ ลมรอบราวภายในอร่า
* ร้องเถิดร้องเพลงกัน จับมือกันไว้ดีกว่า หันหน้ามาเข้าใจกัน
- ด.ช. อันคนเราทุกคน ทางเกิดมาควรพาสังกัน มีไมตรีสัมพันธ์โลกนี้สุคติส จง
มารวมพลังร่วมสร้างสรรจรร โฉงฉดัย จับมือกันเดินก้าวไป มุ่งสู่จุดหมาย
อนาคตเรา (ซ้ำ)

เพลงค่ายรักและผูกพัน

หากเราต้องจากกัน จะเป็นค่ายเหตุใด เก็บความคิดที่คล้ายกัน และ
 ความสัมพันธ์ที่ติดอกกันนั้นไว้
 หากวันไหนที่เธอ เกิดเจอะเจอลูกหูกภัย หากเธอฝันเค็ดรอนใจ
 จะเป็นเรื่องใดที่ทำให้เธอท้อแท้
 ขอเพียงแคเเรียนมา ขอเพียงส่งเสียงมา
 จะไปหาจะไปในทันใด จะไปยืนเคียงข้างเธอ จะอยู่คุณลเป็นเพื่อน
 เธอให้เธอหมคความกังวลใจ
 จะไปในทันใด จะตรงไปจะไกลไกล ถ้าหากเป็นเธอจะรีบไป ให้
 เธอได้ความสบายใจ
 โปรดจงรู้ว่า มี อยู่ตรงนี้อีกคน กับชีวิตที่วากวน จะมีผู้คนที่เเป็นมิตรแท้
 * ขอเพียงแค.....ไหเธอไคความสบายใจ *

จิตใจเราพร้อมจะยินดี กับรอยยิ้มที่เธอมี อยากเห็น ยิ้มที่ขึ้นมา อยาก
 เห็น จากเธอ อยากไหเธอไคมี สิ่งที่ดีเรื่อยไป หากวันไหนเกิดหูกภัย โปรดจงมั่นใจ
 ฉันจะรีบไปทันใด จะไปยืนเคียงข้างเธอ จะอยู่คุณลเป็นเพื่อนเธอ ไหเธอหมคความ
 กังวลใจ

เพลงคำสัญญา

ก่อนจากกัน ขอสัญญา ฝ่ายประทับครึ่งครา จนกว่าจะพบกันใหม่
โบกมืออำลา สัญญาด้วยหัวใจ เพราะความรักติดครึ่งห่วงใย ด้วยใจผูก
พันมั่นคง

ด้วยความคิด นั้นยังครึ่ง จากไปแล้วคำนึง ครึ่งประทับดวงใจ
อย่าได้ลืมเลือน สัญญารักไว้อย่างไร ขอให้เรามั่นคงจิตใจ ก้าวไป
สรรค์สร้างความคิด

โอ้ เพื่อนเอย เคยร่วมสนุกกันมา แต่เวลาทองพาให้เราจากกัน
ไม่นานหรือหนอ เราคงได้มาพบกัน ไม่มีสิ่งใดขวางกั้น เพราะเรามั่น
ในสัญญา

หากแผ่นดิน ไม่ฝังกาย จะสุขจะทุกข์เพียงใด น้อมกายข้มสู่พื้นผา
รยรักดวงใจ มั่นในคำสัญญา สร้างสรรค์เพื่อมวลประชา นี่คือนิยามของ
เรา

